

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ARG. (YEAR) 32

LÖSNUMMER 10 CENTS

WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 17 Januari, 1924.

LÖSNUMMER 10 CENTS

Nr. 3

Crerar blir ej kab.-ledamot

Dunning och Crerar ha konfererat med premier King, men komma ej att ingå i kabinettet.

Det blir ingen kabinettförändring före parlamentets öppnande.

Det är nu definitivt avgjort att Hon. T. A. Crerar, det Progressiva partiets förre ledare, ej kommer att erhålla en plats i Dominionregeringen. Ej heller kommer, av alla tocken att döma en reorganisation av regeringen att äga rum på länge.

Crerar och Dunning ha besökt Ottawa och konfererat med premier King. Dessa konferenser tycks emellertid ha resulterat i att Crerar ej kan mottaga någon befattning i kabinettet. I ett officiellt meddelande förklarar Crerar att han var inbjuden att komma till Ottawa som en privat medlem av Progressiva partiet, för att deltaga i en uttillskommission rörande frågor av allmänt intresse, samt redogör också för dessa. Han var ej inbjuden att inträda i kabinettet. Om Crerar och King kommit överens är det emellertid underförstått, att han kommer att framföra av pressmeddelandena, att det var yrka om kabinettets sammansättning man ej kunde bli eniga.

Mr. Crerar önskade att Dunning och Hudson skulle tillföra kabinettet om han själv skulle gå med. Här över upptod mötesstämning i kabinettet. Det fanns ej rum för både Hudson och Crerar, förutom Mr. Murray, som är där förut, och den senare vill under lördagen föreläsa tillika. Om han kvarstår vill ej Crerar och Hudson vara med, och där är upphov till brytningen.

Crerar kommer således ej med i kabinettet. Som Gouinns efterträdare nämnes därför den tillfällige justitieministern Lapointe. Finansministern Fiedling, vilken man i 1750-talet skulle draga sig tillbaka på grund av vacklande hälsa, förbereder också sin åttio timmars arbetsdag mot Hugo Stinnes och de andra kapitalisterna.

Enligt en uppgift av utrikesminister Krasin i Ryssland har experterna såd stort hastigt till och han tror att den kan upprättas till en tredjedel av den export Ryssland bedrev föregående år.

Talaren förordade dessutom långre än förut, samt mera kooperativ i alla avseende farmarna emellan.

De progressiva ledare Robert Forke höll ett längre tal rörande de progressiva ställning i politiskt avseende i parlamentet i Ottawa, samt förklarade konventionens deltagare om, att vad som än kommer att handla under kommande session, så skulle de progressiva hålla sitt ståndar högt och vilka kabinettförändringar, som än måtte äga rum, så komme det progressiva partiet att arbeta som förut. Premier John Bracken hälsade farmar-delegeraterna välkomna till staden, samt redogjorde i breda drag för provinsens finansiella ställning. Han gjorde därvid jämförelser mellan förhållandena för Ungern sedan och de, som nu äro rådande. Han påvisade huru regeringen hade ett dragas med tunga skulder, som fortvarande reagerar ådragit provinsen, påpekan att \$4,000,000 utbetalas i ränta i dag, jämfört med \$200,000 år 1900.

Dr. J. A. Mostin höll ett intressant anförande rörande "Bovine Tuberculosis", varvid på ett betydande sätt redogjordes för denna sjukdoms natur.

Ett stort antal organisationsfrågor och reformförslag förelägo för behandling. "Vetepolfrågan var emellertid den viktigaste och tilldrog sig allmänt intresse. Under hela konventionen kunde man förmärka ett entusiastiskt intresse för vetepolen. Albertas föreståndare C. M. Elliot, samt R. E. Mangies, en av poolens direktörer hade kallats, att redogöra för Albertapoolens verksamhet. Efter ett intressant redogörelse upptod en livlig diskussion rörande vetepolen, och vid omröstning antogs förslaget om en dylik pool för mark-

ansförande av 1924 års skörd, emellertid. Bland viktigare beslut och resolutioner, anteckna vi: Heltjärt understöd av Nationernas Förbund, såsom ett medel att befrämja internationell kooperativitet och uppnåddet av internationell fred och säkerhet.

Efter en hetsig debatt förordades senatens reformering så tillvida, att den blir folkvald. — Skyddstillrättelser fördes, med främmande i sikte. Önskade frihandelsfördrag med F. S.

Fattades resolution till förmån för förbud av tillverkning, importering och försäljning av rusdycker, samt avskaffande av sådana oppressiva lagar, som den bestämmelse i immigrationslagen, som ger immigrationsmyndigheterna tillstånd att deportera canadiska innevånare utan juryförhör och undersökning.

Protest uttalades mot försök till centralisering av imperiell auktoritet, eller upprättandet av någon regering myndighet, vars beslut skulle vara bindande för dominionerna.

De principer, som Canadian Council of Agriculture uppstod, godkändes. De äro: — Sträng ekonomi då det gäller publika finanser; — utgifter att hållas inom gränsen för de federala inkomsterna; en graduell minskning av nationalskulden, inpassering av allmänna inkomster, så tillmöjlig genom direkt beskattning, baserad på den skattskyldiges betalningsförmåga och dennes fördel av utgiften; publik äganderätt av alla naturresurser och dess utnyttjande under förhållanden, som skyddar allmänhetens intressen; publik ägande av publika företag och deras beaktande till folks nytta och fördel; revision av "naturaliseringslagen"; — det proportionella valsystemets införande samt preferensröstning i emmansvalkretsar; frivillig bilogering av bidrag mottagna och utgifter gjorda i och för valkampanjer finansierade, samt förordandet av kooperativt marknadsförande av farmprodukter.

United Farm Women ha också haft sin konvention samtidigt med United Farmers, och ett flertal resolutioner ha antagits. Farmkonventionerna ha endosseerat Boy-Scout rörelsen, men fördömt "the cadet movement" eller vilken annan organisation, som smakar militarism. De protesterade också emot hängandet av krigsbilder i skolorna. "Fredsbildet" borde istället anbringas. Miss Ruth McEllan framhöll i ett tal, att "kaddetrörelsen" var militaristisk o "om vi tillåta våra söner att delta i kaddetrörelsen, så följa vi i Tysklands fotspår, och i detta avseende har åtminstone "hunnerna" lyckats påtvunga oss dess inflytande."

Nationell rörelse påbörjas. En kommitté, vilken i framtiden kommer att samarbeta med liknande kommittéer i de andra provinserna, för komplettering av en nationell organisation, blev resultatet av ett möte, som de progressiva under Robert Forkes ledning höll i Winnipeg, Man., den 11 dennes.

Vid detta möte uppmannades de progressiva elementet att göra kapital av den nuvarande ställningen i Manitoba och att förbereda sig för den kommande dominionvalkampen. En officiell kungörelse av följande lydelse har utgetts: "Strängt följande av de principer, för vilka de Progressiva stå, var motfött vid konferensen. Det var en allmän önskan, att de progressiva organisationer måste omfatta alla, som önska se deras principer accepterade såsom de ledande för vårt samhällsly."

Efter konferensens slut sammankallade kommittén ett fullbordade arrangemang för finansiering och organisering inom provinsen. Kommittén, vilken är under ordförandeskap av W. G. Weir, Rosebank, Manitoba, består av C. H. Burnell, president för United Farmers of Manitoba; W. R. Wood, f. d. sekretärare för United Farmers; C. F. Chipman, redaktör för Grain Growers Guide; D. G. McKenzie, sek. samt Miss Armstrong, sek. för Farm Women of Manitoba.

Hj. Branting är optimistisk

Hoppas mycket av en engelsk arbetarregering.

Tror att Nationernas förbund skall bidraga till Rührproblemets lösning.

Korrespondenten George Witte säger i ett telegram till Chicago Daily News den 4 dennes att f. d. statsministern Hjalmar Branting börjar det nya året med optimistiska synpunkter. I en intervju sagda dag har han uttalat åsikten att den tysk-franska situationen icke blott förbättrats under de senaste veckorna, utan också givit skäl för förhoppningarna att verklig fred med tiden skall återträdas i dessa länder.

Branting förklarade också att Nationernas förbund är långt ifrån att förfalla till överksamhet och i stället kommer att under det nyinträdda året taga aktiv del i lösandet av problemen i samband med Ruhr och Rheinlandet.

En arbetarregering i England skulle, sade han, inverka gynnsamt för freden i Europa och bli ett lugnande inflytande i den uppröda världen.

Vad Sverige beträffar vill Branting att det skall inleda vänskapliga förbindelser med Ryssland så snart som möjligt. Han förordar en "moralisk allians" mellan de skandinaviska länderna, men vad beträffar militära allianser överensstämman hans åsikter fullständigt med de som uttalats av den nuvarande statsministern Ernst Trycker, som upprepade gånger betonat att Sverige för högt värderar sin oanskränkta självständighet för att riskera sådana inblandingar ens med de vänskapligaste nationer.

Under vårt samtal, fortfor korrespondenten. Återgick den svenske statsmannen till den tysk-franska frågan.

Den mörkaste delen av denna konflikt bör till det förflutna, hoppas jag. Det förefaller som de franska ledande männen äntligen börja inse att utan samarbete ingenting kan uträttas. Om en brittisk arbetarregering här till kan utöva sitt inflytande på fransmännen, torde förhållandena bättra sig utöver alla förväntningar.

Branting beklagade att de tyska arbetarna skola ha svårt att försvara sin åttio timmars arbetsdag mot Hugo Stinnes och de andra kapitalisterna.

Enligt en uppgift av utrikesminister Krasin i Ryssland har experterna såd stort hastigt till och han tror att den kan upprättas till en tredjedel av den export Ryssland bedrev föregående år.

Talaren förordade dessutom långre än förut, samt mera kooperativ i alla avseende farmarna emellan.

De progressiva ledare Robert Forke höll ett längre tal rörande de progressiva ställning i politiskt avseende i parlamentet i Ottawa, samt förklarade konventionens deltagare om, att vad som än kommer att handla under kommande session, så skulle de progressiva hålla sitt ståndar högt och vilka kabinettförändringar, som än måtte äga rum, så komme det progressiva partiet att arbeta som förut. Premier John Bracken hälsade farmar-delegeraterna välkomna till staden, samt redogjorde i breda drag för provinsens finansiella ställning. Han gjorde därvid jämförelser mellan förhållandena för Ungern sedan och de, som nu äro rådande. Han påvisade huru regeringen hade ett dragas med tunga skulder, som fortvarande reagerar ådragit provinsen, påpekan att \$4,000,000 utbetalas i ränta i dag, jämfört med \$200,000 år 1900.

Dr. J. A. Mostin höll ett intressant anförande rörande "Bovine Tuberculosis", varvid på ett betydande sätt redogjordes för denna sjukdoms natur.

Ett stort antal organisationsfrågor och reformförslag förelägo för behandling. "Vetepolfrågan var emellertid den viktigaste och tilldrog sig allmänt intresse. Under hela konventionen kunde man förmärka ett entusiastiskt intresse för vetepolen. Albertas föreståndare C. M. Elliot, samt R. E. Mangies, en av poolens direktörer hade kallats, att redogöra för Albertapoolens verksamhet. Efter ett intressant redogörelse upptod en livlig diskussion rörande vetepolen, och vid omröstning antogs förslaget om en dylik pool för mark-

ansförande av 1924 års skörd, emellertid. Bland viktigare beslut och resolutioner, anteckna vi: Heltjärt understöd av Nationernas Förbund, såsom ett medel att befrämja internationell kooperativitet och uppnåddet av internationell fred och säkerhet.

Efter en hetsig debatt förordades senatens reformering så tillvida, att den blir folkvald. — Skyddstillrättelser fördes, med främmande i sikte. Önskade frihandelsfördrag med F. S.

Fattades resolution till förmån för förbud av tillverkning, importering och försäljning av rusdycker, samt avskaffande av sådana oppressiva lagar, som den bestämmelse i immigrationslagen, som ger immigrationsmyndigheterna tillstånd att deportera canadiska innevånare utan juryförhör och undersökning.

Protest uttalades mot försök till centralisering av imperiell auktoritet, eller upprättandet av någon regering myndighet, vars beslut skulle vara bindande för dominionerna.

De principer, som Canadian Council of Agriculture uppstod, godkändes. De äro: — Sträng ekonomi då det gäller publika finanser; — utgifter att hållas inom gränsen för de federala inkomsterna; en graduell minskning av nationalskulden, inpassering av allmänna inkomster, så tillmöjlig genom direkt beskattning, baserad på den skattskyldiges betalningsförmåga och dennes fördel av utgiften; publik äganderätt av alla naturresurser och dess utnyttjande under förhållanden, som skyddar allmänhetens intressen; publik ägande av publika företag och deras beaktande till folks nytta och fördel; revision av "naturaliseringslagen"; — det proportionella valsystemets införande samt preferensröstning i emmansvalkretsar; frivillig bilogering av bidrag mottagna och utgifter gjorda i och för valkampanjer finansierade, samt förordandet av kooperativt marknadsförande av farmprodukter.

United Farm Women ha också haft sin konvention samtidigt med United Farmers, och ett flertal resolutioner ha antagits. Farmkonventionerna ha endosseerat Boy-Scout rörelsen, men fördömt "the cadet movement" eller vilken annan organisation, som smakar militarism. De protesterade också emot hängandet av krigsbilder i skolorna. "Fredsbildet" borde istället anbringas. Miss Ruth McEllan framhöll i ett tal, att "kaddetrörelsen" var militaristisk o "om vi tillåta våra söner att delta i kaddetrörelsen, så följa vi i Tysklands fotspår, och i detta avseende har åtminstone "hunnerna" lyckats påtvunga oss dess inflytande."

United Farmers of Manitoba ha konvention

De progressiva ledare förklarar att det Progressiva partiet kommer att hålla sitt ståndar högt.

Konventionen uttalar sig för Hudson-Bay-Banans färdiggående samt för en "vetenämnd."

United Farmers of Manitoba avhöll sin konvention den 11 januari i St. Stephens Church, Winnipeg, Man., varvid omkring 500 delegater voro närvarande. Konventionen öppnades den 8 dennes med ett längre anförande av dess president Colin H. Burnell, varvid han bland annat pekade, att västra Canadas parlamentsledamöter ej skulle låta fruktan för ett kommande val avvähla dem frän, att vid kommande parlamentssession yrka på tariffreduktioner och färdiggörandet av Hudson Bay banan. Han påyrkade, att man måste åstadkomma en materiell minskning av tariffen i jordbruksredskap och livsfordonabeter.

"Vi närma oss hastigt den tid", sade han, "då de östra intressena måste inse, att de ej kunna fortsätta att blodiga västern. Ett stort jordbrukserritorium i de tre prärieprovinserna har alldeles utrotat av skyddstaxor; — det är bekvämt utlopp till oceanen och tvingas att betala transporteringskostnader på sin väg som förhindrar dess produktion och utsönder farmarnas energi. Det är ej underligt att man i västern talar om att sätta sig lös från östern, och ehuru jag skulle betrakta en sådan delning katastrofartad, så kan jag likväl ej undgå att konstatera att dessa sessionstankar dagligen växa i styrka, tack vare den ekonomiska oräddheten, som kommit västerns provinser till del. Det måste bli klart för österns folk, att Västra Canada ej kan gå framåt, som det borde, och att vi ej kunna åstadkomma den utveckling av jordbruket, som är värdig för att utvidga industrien eller tillvarata de naturresurser, varpå Canada är så rikt, såvida ej de hinder, som ligga i vägen, för jordbrukets utveckling, avlägsnas."

Efter att ha påpekat den rådande depressionen, konstaterade han, att vad farmarna måste göra förtydligt genom distributionsystemet, men mente, att Yttre kända avhjälpas genom kooperativ, an förutsåg dock, att alla farmarens produkter för sålles på kooperativ väg. Han vidrörde också frågan om en vetepool och ansåg, att rörande denna torde ringa meningsskiljaktigheter vara rådande, utan att man omedelbart borde skrida till verket, för att upprätta en frivillig vetenämnd, samt förna sig med de västra prärieprovinserna för att åstadkomma en interprovinsuell försämringsseppå.

Talaren förordade dessutom långre än förut, samt mera kooperativ i alla avseende farmarna emellan.

De progressiva ledare Robert Forke höll ett längre tal rörande de progressiva ställning i politiskt avseende i parlamentet i Ottawa, samt förklarade konventionens deltagare om, att vad som än kommer att handla under kommande session, så skulle de progressiva hålla sitt ståndar högt och vilka kabinettförändringar, som än måtte äga rum, så komme det progressiva partiet att arbeta som förut. Premier John Bracken hälsade farmar-delegeraterna välkomna till staden, samt redogjorde i breda drag för provinsens finansiella ställning. Han gjorde därvid jämförelser mellan förhållandena för Ungern sedan och de, som nu äro rådande. Han påvisade huru regeringen hade ett dragas med tunga skulder, som fortvarande reagerar ådragit provinsen, påpekan att \$4,000,000 utbetalas i ränta i dag, jämfört med \$200,000 år 1900.

Dr. J. A. Mostin höll ett intressant anförande rörande "Bovine Tuberculosis", varvid på ett betydande sätt redogjordes för denna sjukdoms natur.

Ett stort antal organisationsfrågor och reformförslag förelägo för behandling. "Vetepolfrågan var emellertid den viktigaste och tilldrog sig allmänt intresse. Under hela konventionen kunde man förmärka ett entusiastiskt intresse för vetepolen. Albertas föreståndare C. M. Elliot, samt R. E. Mangies, en av poolens direktörer hade kallats, att redogöra för Albertapoolens verksamhet. Efter ett intressant redogörelse upptod en livlig diskussion rörande vetepolen, och vid omröstning antogs förslaget om en dylik pool för mark-

ansförande av 1924 års skörd, emellertid. Bland viktigare beslut och resolutioner, anteckna vi: Heltjärt understöd av Nationernas Förbund, såsom ett medel att befrämja internationell kooperativitet och uppnåddet av internationell fred och säkerhet.

Efter en hetsig debatt förordades senatens reformering så tillvida, att den blir folkvald. — Skyddstillrättelser fördes, med främmande i sikte. Önskade frihandelsfördrag med F. S.

Fattades resolution till förmån för förbud av tillverkning, importering och försäljning av rusdycker, samt avskaffande av sådana oppressiva lagar, som den bestämmelse i immigrationslagen, som ger immigrationsmyndigheterna tillstånd att deportera canadiska innevånare utan juryförhör och undersökning.

Protest uttalades mot försök till centralisering av imperiell auktoritet, eller upprättandet av någon regering myndighet, vars beslut skulle vara bindande för dominionerna.

De principer, som Canadian Council of Agriculture uppstod, godkändes. De äro: — Sträng ekonomi då det gäller publika finanser; — utgifter att hållas inom gränsen för de federala inkomsterna; en graduell minskning av nationalskulden, inpassering av allmänna inkomster, så tillmöjlig genom direkt beskattning, baserad på den skattskyldiges betalningsförmåga och dennes fördel av utgiften; publik äganderätt av alla naturresurser och dess utnyttjande under förhållanden, som skyddar allmänhetens intressen; publik ägande av publika företag och deras beaktande till folks nytta och fördel; revision av "naturaliseringslagen"; — det proportionella valsystemets införande samt preferensröstning i emmansvalkretsar; frivillig bilogering av bidrag mottagna och utgifter gjorda i och för valkampanjer finansierade, samt förordandet av kooperativt marknadsförande av farmprodukter.

United Farm Women ha också haft sin konvention samtidigt med United Farmers, och ett flertal resolutioner ha antagits. Farmkonventionerna ha endosseerat Boy-Scout rörelsen, men fördömt "the cadet movement" eller vilken annan organisation, som smakar militarism. De protesterade också emot hängandet av krigsbilder i skolorna. "Fredsbildet" borde istället anbringas. Miss Ruth McEllan framhöll i ett tal, att "kaddetrörelsen" var militaristisk o "om vi tillåta våra söner att delta i kaddetrörelsen, så följa vi i Tysklands fotspår, och i detta avseende har åtminstone "hunnerna" lyckats påtvunga oss dess inflytande."

Nationell rörelse påbörjas. En kommitté, vilken i framtiden kommer att samarbeta med liknande kommittéer i de andra provinserna, för komplettering av en nationell organisation, blev resultatet av ett möte, som de progressiva under Robert Forkes ledning höll i Winnipeg, Man., den 11 dennes.

Vid detta möte uppmannades de progressiva elementet att göra kapital av den nuvarande ställningen i Manitoba och att förbereda sig för den kommande dominionvalkampen. En officiell kungörelse av följande lydelse har utgetts: "Strängt följande av de principer, för vilka de Progressiva stå, var motfött vid konferensen. Det var en allmän önskan, att de progressiva organisationer måste omfatta alla, som önska se deras principer accepterade såsom de ledande för vårt samhällsly."

Efter konferensens slut sammankallade kommittén ett fullbordade arrangemang för finansiering och organisering inom provinsen. Kommittén, vilken är under ordförandeskap av W. G. Weir, Rosebank, Manitoba, består av C. H. Burnell, president för United Farmers of Manitoba; W. R. Wood, f. d. sekretärare för United Farmers; C. F. Chipman, redaktör för Grain Growers Guide; D. G. McKenzie, sek. samt Miss Armstrong, sek. för Farm Women of Manitoba.

SKAND. UNGDOMSFÖRBUNDET HAR NYTT MÖTE. Håller sitt andra möte och erhåller nya medlemmar.

Herran Goerwell och Hansen hålla längre anföranden.

STREJK I ENGLAND ÄR OUNDVILLIG

Järnvägsbolagen äro ständigt på väg att kompromissa.

Arbetarna ha med 3-4 majoritet röstat i fövör av strejk.

Enligt ett telegram från London, daterat den 12 dennes, har lokomotivförarnas organisation officiellt förklarat, att en järnvägsstrejk i Storbritannien är oundviklig och kan inträffa när som helst, såsom ett resultat av att underhandlingarna mellan järnvägsbolagen och lokomotivmännen rörande löneskalan hittills förfelade att materialiseras.

Organisationen påstod att bolagen absolut nekat att göra några eftergifter. Sekretären J. Bromley har förklarat, att bolagens ställning är absolut bestämd och ej öppen för kompromiss. Han tillade att iackföreningarna förbereda strejken och vidtaga alla nödiga arrangemang för en lycklig slutföring av densamma.

Disputen mellan järnvägsbolagen och bolagen uppstod på grund av ett utslag från Järnvägsrådets sida, varigenom lönera reducerats så att de kommo under levnadsomkostnaderna. En strejkrörelse företogs på grund härav och utföll så att järnvägsrätten röstade för strejken med en proportionell röstmängd av 6 mot 1. Södan röstresultat var känt följande konferens, varvid bolagens representanter lovade att taga arbetarnas krav i övervägande. På morgonen, den 12 dennes förklarade emellertid järnvägsbolaget att de ej kunde gå med på arbetarnas krav utan vidhöll löneskalan, vilken också godkändes av The National Union of Railwaymen and The Railway Clerks Association.

Mr. Bromley kungjorde, att strejken ej kommer att äga rum omedelbart och att den träder i kraft vid bestämd dato, såvida järnvägsbolagen ej dess förtjänst erhållit andra ordrens.

Disputen gäller omkring \$2,000,000 om strejken äger rum kommer den att hålla hela järnvägstrafiken i England och Skottland, men icke Irland. Huruvida den kommer att bli fullständig effektiv beror på den ställning de två ovannämnda organisationerna intaga gentemot densamma.

SKAND. UNGDOMSFÖRBUNDET HAR NYTT MÖTE. Håller sitt andra möte och erhåller nya medlemmar.

Herran Goerwell och Hansen hålla längre anföranden.

Skandinaviska Sektionen av Ungers Liberala Förbund höll sitt andra organisatoriska möte fredagen den 11 januari på Svenska Canada-Tidningens kontor. Flera nya medlemmar antecknades och mötet kännetecknades av en beslutsam och entusiastisk anda. S. W. Goerwell presiderade och inledd kvällen med en uttillskommission. Han betonade huru som helst liberalismens seger över världen under de senaste århundradena. Han betonade huru som helst liberala idéer till att avskaffande av de största orättvisorna i samhället, lett till frigörelse av forttyckta folk och till nederlags emanation. Och han betonade speciellt det faktum att liberala idéer och intet annat kunnat förskaffa folk ett självstyre, som de äga i våra dagar.

Efter en av den intressanta diskussionen på vissa punkter av den direktionen, som mötet gav den kommitté, som skall handhava utarbetandet av föreningsens stadgar, som skola förklaras nästa möte, höll W. J. Hansen ett tal, som i sin hörsinta liberala anda väckte ett livligt bifall. Mr. Hansen uttryckte som förklarade för en liberalism, som ej enbart tager sig uttryck i tänkande, men också i handling. Han betonade, att största ansvar för odurliga regeringars handlingar ligger hos väljarens själ, saknar intresse i politiska och sociala frågor. Han manade envar att hålla sig väl underrättad och vad som föreligger i landet och i världen för övrigt, så att allmänna opinionen kan framträdas som en upplyst makt och stötta varje ofog, som en regering kan känna sig hägad att ställa till.

Mötet gick därefter till val av en kommitté, som skall hava till uppgift att utarbeta föreningsens stadgar. Till medlemmar av denna kommitté, valdes S. W. Goerwell, W. J. Hansen och P. Pallin. Nya medlemmar kunna ställa sig i förbindelse med Mr. P. Pallin, föreningsens sekreterare, 325 Logan Ave. Tel. A9011.

Edv. Wavrinsky går ur tiden

Var Goodtemplarordens internationella chef i över 15 år.

Hade gjort sitt liv åt arbetet för mänsklighetens höjande och förbättring.

På söndagen meddelade kabelgram från Stockholm, att den i alla land bekände och varmt erkände arbetaren för nykterhet och värdefullt arbete, förre ledamoten i Första Kameraren, direktör Edvard Wavrinsky hastigt avlidit samma dag, i en ålder av 76 år.

Kabelgrammet nämner i korthet, att Wavrinsky varit chef för Goodtemplarordens Världstorloge från 1905 till 1921, samt att han i Europa vunnit rykte såsom verksam för avväpning och permanent fred i förbindelse med det sistnämnda må arbetat, att Wavrinsky namn Alimstone ett par gånger varit synligt bland deras, som ansetts berättigade till det Nobelska fredspriset.

Edvard Wilhelm Otto Wavrinsky föddes i Linköping, där fadern till den blivande nykterhetsfrämjaren, var bryggare, säger dr. Johan Bergman i "Den svenska Nykterhetsverksamhetens Historia". Efter frångångsrikt drivna militära studier blev han löjtnant vid Göta artilleri. Den militära banan lämnade han emellertid redan i början av 1880-talet. Efter denna tid har han med mycket energi ägnat sig åt frivilligt arbete, nykterhetens och fredssakens moderna strävanden. Så grundade han 1887 Göteborgs Arbetarinitiativ, vars förste föreståndare han var. Kort därefter inträdde han i Goodtemplarorden, med vars historia sedan dess hans namn är nära förknippat. 1885 ryddades han till rådgivare och 1886 till chef för malinska grenen av Ordens samt 1887 till chef för den sammanslagna orden. 1891 vald till rådgivare i världsstorlogen, blev han 1905 dess chef och innehade denna ansvarfulla plats till 1921. Han har även varit ordförande i Svenska freds- och skiljeförbundet, SV Reformpartiet, försäkringsdirektör, m. m. Vid 1890 års val till Andra kammar insattes han på Stockholmsbanken och innehade detta mandat till 1911, då han undanbad sig återval. Kort därefter, och sedan han övergått till det socialdemokratiska partiet, (han tillhörde förut de liberala) invaldes han i nov samma år i Första kammaren, vilken han tillhörde tills för ett par år sedan.

I riksdagen fann man alltid Wavrinsky bland de humanitära åtgärder förkämpar. Offentliga arbetsfördelningar, offentliga skassors re-

galt skulle arbetarna om de kommo till makten kunna på administrativ väg och genom lästiftning vidtaga åtgärder för att behandla tro av landets mest betydande arbetslösheten, bostadsfrågan, utrikespolitiken.

För att taga det sista först kunde följande göras utan att man behövde frukta nederlag i underburet.

1. Klara upp förhållandet till Ryssland en gång för alla genom att utan förbehåll erkänna landet. Det enda motstånd, som kan väntas på denna punkt skulle komma från en liten grupp av torypartier.

2. Sammankalla en internationell konferens för att behandla frågor om skadesfördrag, krigsskulder och Versaillesfördraget. Till denna konferens skulle ej blott de allierade, inbjudas utan även Tyskland, Ryssland och Amerika.

I fråga om bostadsproblemet anses i fråga om bostadsproblemet anses (Forts. A sid. 5)

Engelska rla-oppnät

Baldwin-rege fall förväntas och Ramsay MacDonald står färdigt att övertaga statsrådet.

Redogörelse för vad en arbetarregering skulle företaga sig.

Det engelska parlamentet öppnades den 8 dennes på övligt sätt, varvid J. H. Whitley återvaldes som talman. Den nu föreliggande parlamentssessionen kommer att bli en av de mest minnesvärda i engelska parlamentets historia. Den nuvarande regimens fall förväntas och det kommer då på Ramsay MacDonalds lott, att bilda ministär. — Englands förste arbetarminister.

Öppningsceremonierna kännetecknades av en del politisk intermezzo, som t. ex. då premier Baldwin och Ramsay MacDonald öppnades, att skaka hand, vilket skedde.

MacDonald säres redan ha uppgjort lista på den eventuella ministären, vilken får följande utseende: MacDonald, premiärminister och sekreterare för utrikesaffärer; Philip Snowden, J. H. Thomas, Sidney Webb, viscount Haldane, Arthur Greenwood, lord Padmore, Patrick Hastings, miss Margaret Bonfield, — den senare, som arbetarreminister.

På tal om bildandet av en arbetarregering skriver Daily Herald följande, vilket vi återgive, begagnade oss av "Arbetarens" översättning.

"Oavsett dessa psykologiska resultat skulle arbetarna om de kommo till makten kunna på administrativ väg och genom lästiftning vidtaga åtgärder för att behandla tro av landets mest betydande arbetslösheten, bostadsfrågan, utrikespolitiken.

För att taga det sista först kunde följande göras utan att man behövde frukta nederlag i underburet.

1. Klara upp förhållandet till Ryssland en gång för alla genom att utan förbehåll erkänna landet. Det enda motstånd, som kan väntas på denna punkt skulle komma från en liten grupp av torypartier.

2. Sammankalla en internationell konferens för att behandla frågor om skadesfördrag, krigsskulder och Versaillesfördraget. Till denna konferens skulle ej blott de allierade, inbjudas utan även Tyskland, Ryssland och Amerika.

I fråga om bostadsproblemet anses i fråga om bostadsproblemet anses (Forts